

ЕДИНЪ БРОИ
10 СТ.

ВЪСТНИКЪ ДОБРУДЖА

ЕДИНЪ БРОИ
10 СТ.

ИЗЛИЗА ПОНЕДЪЛНИКЪ, СРЪДА И ПЕТЪКЪ

Абонаментъ за България: 7 лв. шестмесечно; за странство: 14 лв. — Обявления: 15 ст. за кв. см. — Всичко що се отнася до в-ка се адресува: До дирекцията на в-къ „Добруджа“ — Бабадагъ. Ръкописи назадъ не се връщатъ.

Съглашенскитѣ принципи и Добруджа. — Ромънската статистика за Добруджа. — Солунъ унищоженъ отъ пожаръ. — Тежкото положение въ Молдова. — Прѣдложението на папата за миръ ще бѣде прието по принципъ. — Безредицитѣ въ Испания. — Новата рѣчь на Германския Канцлеръ. — Ромъния бѣдешъ врагъ на Русия.

Ант. Борлановъ.

Съглашенскитѣ принципи и Добруджа.

„Присъединяването на Добруджа къмъ България, ако се осъществи, би съставлявало една отъ тѣзи неправди, за изправянето на които Европа сега се бори на всички бойни фронтове“. (Изъ едно ромънско писмо въ „Journal de Genève“ отъ 26 VI 1917 г.)

Съглашеннето обяви, че води войната за правата и свободитѣ на малкитѣ народи. Демократичнитѣ принципи, прокламирани отъ Руската революция, допълниха и разшириха тая формула. Мирътъ трѣбва да осигури гражданското и политическо равноправие и свободното самоопредѣлене на народноститѣ. Следователно, несправдливостта, за която се говори въ горния цитатъ на антантофилския „Journal de Genève“, трѣбва да се състои тъкмо въ противното на онова, което Съглашеннето обявява за своя цѣль на войната: гражданското и политическо безправие, отказване най-елементарнитѣ човѣшки правдини и свободи, политическото и духовно потисничество на народноститѣ.

Ако това е вѣрно, и ако декларациитѣ на Съглашеннето сѫ искрени — то гѣма никакви основания да смѣта присъединяването на Добруджа къмъ България за неправда, защото прокламиранитѣ отъ него принципи отдавна сѫ осъществени въ политическия и обществен животъ на България и винаги сѫ били патевождната звѣзда въ нейнитѣ стремежи, усилия и борби за обединението на българското племе. Нейното знаме бѣ и си остава знаме на най-широкъ демократизъмъ, на еднакви и пълни граждански и политически правдини и свободи за всички народности, които живѣятъ на нейна територия. Нейната крайно демократична конституция съ всеобщото гласоподаване по пропорционално — избирателната система дава пълна възможност на инороднитѣ меньшества да участвуватъ най-дѣлно, наравно съ българския елементъ, въ политико-обществения животъ на страната и имъ създава всички необходими условия за мирно културно развитие и самоопредѣляне. За нея не сѫ смѣстували и не смѣстуватъ „еврейски“, „добруджански“, „ирландски“ и други подобни въпроси, плодъ на политически обскурантизъмъ. Нейниятъ политически, общественъ и стопански строй се сочи за примѣръ и идеалъ отъ демокрациитѣ на много културни страни.

Въведенъ той строй въ Добруджа, ще осъществи именно деклариранитѣ отъ Съглашеннето принципи и ще поправи голѣмата несправедливостъ, която Берлинскитъ конгресъ извърши, като откаже на тѣхъ отъ България, чиято обща политическа съдба той бѣ сподѣлялъ и въ дни на робство, и въ дни на свобода отъ основаването на Българското царство въ 679 година до Берлинския конгресъ. Въ 1878 г. самитѣ ромъни признаваха, че той конгресъ е извършилъ съ откажането на Добруджа отъ България една голѣма неправда, която ще бѣде източникъ на вражди между двата народа и причина за бѣдещи стѣлкновения, затуй тѣ отказваха да приенатъ опасния подарѣкъ, който Великитѣ Сили, ръководени тогава отъ грубогосподническитѣ си интереси, имъ поднасяха.

Тая неправда би се продължила и би се създали поводи за нови въоръжени стѣлкновения, ако

сега въ Добруджа се възмърне ромънскитъ режимъ, както се иска въ писмото, отъ което е цитирана горната извадка, защото той режимъ е една непрѣкъсната верига отъ неправди, отъ духовно и политическо потисничество. Цѣли 38 години той не смѣташе и не третираше добруджанскитѣ жители като свободни граждани, а като едно стадо отъ роби. Той завърши най-последъ своя дебютъ съ злодѣяния и жестокости, които покриха цѣла Добруджа съ трауръ.

Тази ли е правдата, за която тѣхъ шумно говори сега Съглашеннето? Тѣзи ли сѫ принципитѣ на Руската революция — да се възстанови гражданското и политическото безправие надъ една областъ, която и по население, и по минало, и по аспирации винаги си е оставала чужда на Ромъния? Може би, ще ни се възрази, че следъ тая война Ромъния ще се обнови, ще се реформира, че Великитѣ Сили ще ѝ наложатъ да осигури гражданскитѣ и политическитѣ права и свободи на своитѣ поданици. — Но силитѣ и 1878 г. бѣха ѝ наложили това задължение, като първостепенно условие, за да признаятъ независимостта ѝ. Изпълнили ли го тѣ? Гражданското и политическото положение на еврейтѣ отъ Дунавъ и на всички народности въ Добруджа отъ Берлинския конгресъ до днесъ е най-краспорѣчивиятъ отговоръ. И той именно отговоръ ни казва, че възврѣщането на ромънския режимъ въ Добруджа не бива и не трѣбва да бѣде допустимото не само за благо на българитѣ, които иматъ културното, стопанското и етническото прѣвъзходство, но и за благо на другитѣ народности, които населяватъ тази областъ.

Да вѣрваме, че досегашниятъ ромънски режимъ на безправие може да се прѣобрази въ единъ демократиченъ режимъ на дѣйствителна правда и свобода, значи да си правимъ дѣтнски илюзии и да не държимъ смѣтка за общественно-политическитѣ фактори, които сѫ го създали и които го крѣпятъ и ще го крѣпятъ на всяка цѣна. Не бѣ ли Яшкитъ парламентъ, който само прѣди нѣколко седмици отхвърли съ грамадно болшинство законопроектитѣ за аграрната реформа и всеобщото гласоподаване въ Ромъния и то въ единъ моментъ, когато нейнитѣ създатѣли реформиратъ своето управление въ демократиченъ духъ, и когато въ интереса на самата Ромъния бѣ чрѣвъ тѣхъ реформи да подигне отпадналия духъ на обезземелитѣ ромънски селени, които сега масово дезертиратъ отъ бойнитѣ линии? Ако ромънската олигархия сега, когато е на края на пропастьта, откаже да даде правдини и свободи не вече на чужди народности, каквито живѣятъ въ Добруджа, а на ромъни, които проливатъ кръвта си за нейнитѣ интереси, може ли да се допусне, че тѣ ще сторятъ това въ днитѣ на мира, когато опасността вече ще е минала?

4000 землевладѣлци, които владѣятъ 3% отъ работната площъ на Ромъния и държатъ по силата на една крайно консервативна и реакционна конституция политическата властъ въ рацѣтѣ си, не ще допуснатъ никакви реформи, никакво прилагане на принципи за свободи, правдини и свободно самоопредѣляне на народности, защото това значи да изгърватъ политическата властъ отъ рацѣтѣ си, а заедно съ нея да изгубятъ и земятѣ си. Организирана обществена сила, която може да наложи подобни реформи, нѣма и не ще има въ близко време въ Ромъния, понеже народнитѣ маси тамъ тънатъ въ въпроходимо невежество и понеже интеллигенцията,

която играе ръководна роль въ политико-обществения животъ, въ голѣмото си мнозинство принадлежи на землевладѣлческото съсловие.

При тѣхъ условия и обстоятелства, Ромъния ще си остане, между обновеная Австрия, демократизирана Русия и демократична България, грѣбнатъ на реакцията въ Югоизточна Европа. А такава една реакция не ще донесе свобода и правдини въ Добруджа, както не ги донесе цѣли 38 години, защото Добруджа за ромънската олигархия, както бѣ и до сега, ще бѣде единъ Сибиръ — едно дебуге не за нейнитѣ зѣрнени храни (тя си има такова въ отличнитѣ пристанища при Галацъ и Браила), а едно дебуге за негодуването на мاتهжнитѣ селски маси, едно дебуге за излизането отъ безпокойнитѣ чифликарски елементи, чрѣвъ прѣселването на които въ Добруджа ромънскитѣ управници винаги сѫ се стремили и ще се стремятъ да отлагатъ разрешаването на аграрния въпросъ, който като демократиченъ мечъ виси и ще виси надъ главитѣ имъ. Да се възмърне, следователно, Добруджа на Ромъния, значи да се закрѣпятъ съзнателно позицитѣ на реакционната ромънска олигархия, да се извърши отъ гледището на принципитѣ, прокламирани отъ Съглашеннето, една голѣма неправда, защото самата Ромъния съ днешния си политически, общественъ и стопански строй е една отъ най-голѣмитѣ неправди въ свѣта.

Военни новини.

Английски фронтъ, 22 VIII. Артилерийскитъ бой въ Фландрия по морския брѣгъ, при Бакшоте и при Варентонъ се засили по вечера наново пакъ. Вчера заранъта, следъ силна артилерийска подготовка и една силна английска атака сѣвероизточно отъ Иперитъ чакъ до Сентъ Юлиенъ, англичанитѣ бидоха отблъснати. Днесъ заранъта се развиха нови боеве между шестата Щаденъ и Кесимесъ, водящи за Иперитъ. Въ Артуа неприятелътъ атакува сѣверозападно и западно отъ Ленсъ следъ силна артилерийска подготовка нашитѣ позиции. Частичнитѣ пробивания на фронта ни бидоха изравнени, като изхвърлихме неприятелѣ чрѣвъ контра атака, при което се развиха оживени сражения.

По бойния театръ при Вердюнъ французитѣ продължиха и вчера атакитѣ си въ нѣкои участъци. На много мѣста сраженията се водѣха до късно прѣзъ нощта. Въ югоизточната частъ на гората Авкуръ и по Уахира, източно отъ нея, неприятелътъ се задържа на нѣкой мѣста чрѣвъ ожесточени сражения. По височината 304 бѣха осуетени всички неприятелски атаки, както и тѣхъ прѣдприети южно отъ нея отъ намиращи се на „Мъртвия челоуѣкъ“ неприятелъ. Атакитѣ, които изхождаха отъ тѣла на неприятеля, източно отъ гората Рабенъ срѣщу Форгесъ, съ цѣль за закрѣпване, бидоха отбити. По източния брѣгъ на рѣката Маасъ французитѣ нанѣзоха въ южната частъ на Сапагнолъ. Французитѣ глѣхъ маси, които атакуваха по единъ фронтъ отъ височината 344 до шосето Бомонтъ Вахаровиле и въ гората Фосъ послѣ обидъ нашитѣ линии, бидоха стрѣлаво отбити. Загубитѣ на неприятеля бѣха тежки. Французкото командване трѣбваше да попълни на десетъ пати загубитѣ на атакующитѣ дивизии.

Ромънски фронтъ, 22 VIII. Южно отъ долината Трозунъ ромънитѣ поставиха на фронта на 20 и 21 т. м. голѣми сили, като цѣляха отъ дѣтѣ страни отъ Гропещи и сѣвероизточно отъ Совеа. Всички тежки атаки бидоха отбити съ голѣми за тѣхъ загуби.

Д-ръ Ив. Пенановъ.

Ромънската статистика за Добруджа

II

Едновременно съ изкуственото увеличение броя на ромънското население, слѣдва и изкуствено-то и старателно намаление броя на българското население въ Кюстенджанския окръгъ.

„Населението отъ българска народност — казва ромънският окр. управител — не го памираме да образува села въ този окръгъ, освѣн прѣдими въ околнѣта Нова-Олистра. Въ Мангаленска околия се намира само едно малко българско село, наречено Копукчий. Въ Кюстенджанска околия българска община е само Гургалъската“. Тука е употребена думата община, за да не се разбере, че се касае за двѣ отдѣлни и голѣми села — Голѣмъ и Малък-Гургалъкъ, които административно образуватъ една община. „Селата Целотлий и Малък-Палазъ, продължава докладчикътъ, не могатъ да се нарекатъ български, защото една частъ отъ жителитъ имъ сж толкова ромъни, колкото и българи“. Мислѣтъ, мислѣтъ авторътъ на статистиката, какво да прави съ тѣх българи които, понеже разбирали и ромънски езикъ, сж до „толкова българи, колкото и ромъни“, и ги раздѣлил по братски. Въ Целотлий статистиката за 1880 г. посочва 93 българи и 24 ромъни, до като въ 1879 год. тамъ има само 27 български сѣмейства, или около 135 души и нито едно ромънско сѣмейство. Въ Хърсовска и Меджидийска околия, гдѣто българското население не се е състояло отъ особено издигнати въ културно отношение компактни маси, и като по-близко до ромънския брѣгъ, владѣло е ромънски езикъ и е поддържало известни връзки съ ромънското население, тамъ статистиката отъ 1880 г. брой българитъ за ромъни, а докладътъ констатира, че „не се намиратъ освѣн нѣколко български сѣмейства въ Махмудъ-буеъ и Меджидие“. Едва за Островска околия, гдѣто и днесъ българитъ, слѣдъ толкова емиграции на българи и колонизирване съ ромъни, съставляватъ компактно българско болшинство — докладътъ признава, че сж приблизително едни четвъртъ отъ населението, и ромънитъ били равни по брой съ тѣхъ. Въ селото Голѣмъ-Гургалъкъ, Кюстенджанска околия, статистиката за 1880 год. констатира 125 българи и 33 ромъни, докато въ 1879 год. необнародваната статистика установява, че тамъ има само 43 български сѣмейства — т. е. около 215 или 258 души българи, и нито единъ ромънинъ. Такива случаи бихме могли да посочимъ повечко за Меджидийско, Хърсовско и особено Ново-Олистренско.

Но не се спираме на тѣхъ, за да приведемъ друго едно съществено опущение, сторено умишлено, и което обхваща една твърдъ съществена категория — най съществената може би отъ економическа гледна точка за цѣлото население на Кюстенджанския окръгъ. — Думата ни е за българскитъ овчари.

„Българскитъ овчари отъ кѣшнитъ не могатъ да бждатъ считани за заселници (stabili) жители, тъй като нѣматъ съ тѣхъ си своитъ сѣмейства и произхождатъ въ голѣма частъ отъ Източна Румелия“. Това признание е отъ най голѣма важностъ за насъ. Кратката присѣда на докладчика съ единъ замахъ изличава отъ статистиката за населението на Добруджа повече отъ 3 — 4000 души българи, и то тѣзи, които съ своята професия, сж давали отпечатъкъ на цѣлия економически животъ на окръга, а въ особеностъ на Кюстенджанска и Мангалска околии. Ако би се приело, че тѣзи хора иматъ мѣстожителството си въ Добруджа — тъй като тѣ имаха тука седалище на своето главно занятие, и ако нѣмъ се осигурѣше единъ спокоенъ и гарантиранъ отъ законитъ животъ, — тѣзи хора биха прѣнесли въ Добруджа сѣмействата си, чийто животъ се поддържае съ труда на мжте въ тази областъ, и тя би запазила и двосъ непохватитъ българския си ликъ.

Другадъ ние ще се занимаемъ съ въпроса за българското овчарство отъ Добруджа, и ще видимъ тогава, по официални ромънски признания, съ какви специални и незаконни разпорѣби то е било разнебито въ нѣколко години. Ще забѣлимъ тука само, че въ началото на ромънската властъ въ Добруджа, овчарството се явява като тѣ здраво установена стопанска форма, тѣ подробно организирана и обзаведена, тѣ съществено срастнала съ бита на мѣстността, че считането на овчаритъ за нестабиленъ елементъ въ Кюстенджанския окръгъ би било

дѣло на вѣржло невѣжество, ако то не бѣше проява на систематично укриване броя на българското население въ Добруджа, и едно оправдание на прѣдприетото срѣщу българското овчарство гонение. Строгитъ български нрави, както и желанието да се даде на сѣмейството сигурностъ и спокойствие, заставаха добруджанскитъ овчари, да държатъ сѣмействата си далече въ балканскитъ села. Не по малко бѣха, обаче, обвързани съ Добруджа и здраво заселнали въ нея тѣзи хора, които бѣха си построили масивни каменни кѣшли, които притежаваха голѣми имущества и чифлици, които бѣха си изработили една много подробна и разумна кооперативна организация, и които тука добиваха цѣлото припитанне и благосъстояние на своитъ сѣмейства.

Статистиката за 1880 година за Мангаленската околия посочва, че въ 37 отъ заселнитъ мѣста на околията има подобни кѣшли. Такива български кѣшли пъкъ е общенѣвѣстно, че има на всѣкъдъ въ Кюстенджанска и отчасти въ Меджидийска околия. Всѣка кѣшла се състои отъ 8 до 40 души персоналъ, а нѣкога срѣщатъ се по нѣколко кѣшли въ сѣщото село. Голѣмнитъ износъ на вълна, сирене, кашкавалъ, овни, кожи, агнета, който прави Добруджа до ромънско врѣме и който съставлява нейното богатство, се дължи на българското овчарство, което официалната статистика игнорира съ една безподобна Лекостъ, за да не кажемъ циничностъ. Но веднѣжъ поставила си за цѣль прогонването на нашитъ овчари на всѣка цѣна, ромънската политика започна, като ги прогони отъ статистиката за броя на българското население, кѣтъ което тѣ биха прибавили още 3 — 4000 души, а заедно съ своитъ сѣмейства — не по малко отъ десетъ хиляди чистокръвни българи. Този фактъ окончателно отнема всѣка претенция за достовѣрностъ на ромънскитъ статистики изобщо.

За Тулчанския окръгъ, дѣто измежду българското население не е намѣрена нѣкоя значителна категория, която подобно на кюстенджанскитъ овчари, да бжде прѣмахната отъ статистиката съ една вратка присѣда, тамъ шовинистътъ политикъ чисто и просто прѣмахналъ българското болшинство съ прѣмахването на самитъ статистически данни. Ако бждѣше написана по-рано известната кореспонденция на „Journal de Genève“, навѣрно кореннитъ българи-земледѣлци отъ Тулчанско щѣха да бждатъ обявени за градинари, за да ги сподѣли участъта на овчаритъ.

Лука Ионеску, окръженъ управител въ Тулча, по произхождение българинъ отъ Пловѣцъ, по окончателно ромънизиранъ, признава, че не е намѣрилъ нито споменъ отъ статистиката за броя на старитъ жители въ окръга *).

Пожарътъ който унищожилъ цѣлата архива, пощадилъ, обаче статистиката на Вѣлчкерковецъ, правена, както е известно отъ чиновници на руското външно министерство, което съ тази статистика подготвяше атмосфера за намислената отъ по-рано раздѣлна между българска Добруджа съ долна ромънска Бесарабия.

Кюстенджанскитъ статистици прибѣгнаха до изопачаване на фактитъ, а тулчанскитъ — до унищожение на документи.

Каква стойностъ могатъ да иматъ тогава въ очитъ на едно безпристрастно обществено мнѣние аргументитъ, които биха ни се противопоставили отъ ромънска страна, за каквато областъ и да се касае тѣ? Статистиката въ рѣцѣтъ на ромънскитъ власти бѣше едно срдѣство — измежду многото — на ромънизаторската и противобългарска политика въ Добруджа.

Изъ чужбина

(Съобщения на В. Т. А.)

Нова рѣчь на германския канцлеръ. Берлинъ, 22 VIII. Канцлерътъ заяви въ вторникъ съ дългата си рѣчь въ Райхстага на първо мѣсто слѣдното: „Ние стоимъ добръ съ сѣюзницитъ си дадохме вѣрно рѣка за по-нататѣшно продължение на работата. Въ противовѣсъ на противницитъ нашиятъ Сѣюзъ стои добръ. Слѣдъ това Канцлерътъ прочете телеграмата на Хинденбургъ по военното положение. Отъ нея се вижда, че ние стоимъ така благоприятно, както никогда до сега. Успѣхитъ по суша и по море върватъ въ паралелъ. Прѣзъ м. юлий сме потопили 81000 тона параходи. По нататѣтъ той се чуди, защо принадлежащитъ къмъ антантата не при-

бѣватъ още къмъ мира. Той разглежда на кратко тайнитъ договори между Франция и Русия. Той очаква да чуе, какви нови военни цѣли Франция си е поставила до затъриване на войната. Споредъ схититъ договори Русия трѣбва да получи: Цариградъ съ европейския брѣгъ, южната частъ на Тракия, островитъ на Мраморно море, островъ Имбросъ, о-въ Тенедосъ и островитъ покрай Малоазнатския брѣгъ, сѣщо и тѣи между Черно-море, Босфора и залива Измитъ, арменския вилаетъ, транезунския вилаетъ и кюрдестанския вилаетъ. Франция ще вземе Сирия съ Адапа, Мереница и лежащия на сѣверъ интерландъ. Англия ще вземе Месопотамия. Останалитъ части отъ Мала Азия щѣли да бждатъ раздѣлени между Франция и Англия. Палестина и Арабия, като мѣста на светитъ градове, щѣли да се притежаватъ отъ венчикитъ държави съ Англия на чело. Слѣдъ визането на Италия въ войната и тя заявила претенции надъ илйката, като и на нея сж направени известни обѣщания въ Мала Азия и островитъ.

По отношение нотата на Папата е отговорилъ слѣдното: I „нотата не е издадена отъ Папата по чужди нареждания, но е собствено негово дѣло. II. Поздравяване Папата за неговитъ старания въ случай. Отъ посително отговора на сѣщата, ние стоимъ съгласно съ нашитъ сѣюзници“.

Канцлерътъ въ рѣчта си въ вторникъ е казалъ, че антантата при воденето на настоящата война е имала за цѣль унищожаването и раздѣленето на Турция. Относно нотата на Папата за започване прѣговори за миръ той е казалъ, че ние сме готови за такъвъ съ сѣюзницитъ си въпрѣки благоприятното военно положение, въ което се намираме. Ако силитъ отъ антантата не прибѣгнатъ за водение прѣговори за миръ, ние сме готови заедно съ сѣюзницитъ си рѣка за рѣка да продължимъ войната. По отношение на нашитъ противници имамъ да кажа, че тѣ сж повече за продължение на войната, защото въхващането на Сѣединенитъ Щати въ войната въара още 3 държави противъ насъ: Сянъ, Либерия и Китай. Ние сме въ пълно военно и политическо съгласие съ нашитъ сѣюзници. За нашитъ успѣхи трѣбва да благодаримъ на единството въ равноводение на военнитъ дѣйствия, благодарение на което имаме успѣхъ вѣсѣкъдъ. Канцлерътъ прочете телеграмата на Хинденбургъ по военното положение, отъ което се вижда че англичанитъ и французитъ правятъ послѣднитъ си отчаяни осили на западния фронтъ и че изтощението, на което тѣ се подхвърлятъ, ни кара да се надѣваме, че съ западния фронтъ ще се свърши още тая година. Ако англичанитъ и французитъ хвърлятъ такива маси и човѣшки сили на фронта въ Фландрия, тѣ цѣлятъ завладяването на сѣщата и унищожаването на опорнитъ точки за водената отъ насъ подводна война, но за тѣхно съжаление тѣи два грамадни опита останаха напразни, като имъ дадохме въ резултатъ само голѣмо количество кървави загуби.

Нанъ се посрѣща нотата на папата. Петроградска телеграфна агенция. Рускиятъ печатъ коментира папската нота за миръ. „Новое время“ бѣдижи, че мирътъ трѣбва да почива на правото, а не на силата и повтаря исканията на нападатитъ отъ Германия народи. Като желаетъ арбитража, Ватиканътъ подновява желанията на силитъ отъ Съглашението, които сториха всичко да накаратъ Германия да приеме арбитража прѣди започването на войната. Ватиканътъ иска отъ воюващитъ да се промиенатъ отъ миролюбивъ духъ, въ който духъ силитъ отъ Съглашението сж постоянно дѣйствували, безъ да се приближаватъ до мира. Светиятъ прѣстолъ, казва вѣстникътъ, лишенъ отъ политическа мощъ, има една морална мощъ и папата би могълъ да направи една грамадна услуга на човѣчеството, като порицае виновнитъ за всесвѣтската катастрофа.

„Рѣчь“ пише: Опитътъ на папата, който остава единичниятъ свободенъ посрѣдникъ, не може да живѣе по-дълго, отколкото другитъ досегашни опити за посрѣдничество. Вѣстникътъ изтъква, че папата като прѣдлага обезоръжаването и арбитража въ началото на прѣграмата си, забравя, че това може да се постигне само слѣдъ мира. Прочие, мирътъ, като остави незадегната старата сила на централнитъ държави, би довелъ една нова епоха на силно въоръжаване. За да се прѣдотвратятъ нападенията отъ страна на Германия и Австрия, прѣдложението на папата, бѣлжи вѣстникътъ, ще увеличи само архивитъ на благоприятнитъ за нашитъ врагове прѣдложения.

Прѣдложението на папата ще бжде прието по принципъ и отъ двѣтъ страни. Берлинъ. „Кориере дела sera“ съобщава, че прѣдложението на папата за миръ ще бжде, вѣроятно, прието отъ централнитъ сили по отношение на неговитъ основни идеи и че подобно разположение владѣло по принципъ и у правителствата на Съглашението. „Манифестъ гурдиянъ“ съобщава сѣщо, че отговорътъ на сѣюзницитъ на папската нота ще бжде такъвъ, че ще бждатъ възможни по нататѣшни прѣговори.

Херве за власитъ. Третирайки въпроса за послѣдствията, които има за руситъ австро германската офанзива въ Галиция, Херве пише въ „La Victoire“ за власитъ слѣдното:

„Ромънитъ сж народъ за най-голѣмо съжаление. Тѣ сж винаги прѣсѣдвани отъ нещастие. Когато миналата година встъпиха въ войната неподготвени, Русия не можа, поради свои собствени нужди, наврѣме да имъ даде помощъ. Така ромънитъ изгубиха три четвърти отъ земята си.

*) L. Ionescu, județul, Tulcea. 1904 Вукурешъ, стр. 25.

Този път тѣ бѣха отлично подготвени. Имаха добра артилерия, доставена отъ Франция. Войската имѣ 35 реорганизирана. Тѣ трѣгнаха, спореди силитѣ си, да подарѣятъ руситѣ. Началото не бѣше лошо. Ромѣнитѣ взеха илѣнници и орѣдия, а на пѣкои мѣста даже значително напѣдѣнаха. Но, тѣй като въ дѣсно стоящитѣ отъ тѣхъ руси трѣбаше да отстъпятъ прѣдъ силния папоръ на съединенитѣ германски и австро-угарски сили, ромѣнитѣ сѣщо така бѣха принудени да обѣрнатъ грѣбъ.

Оскѣрбени ромѣнски дипломати. Петроградъ. Секретарѣтъ при ромѣнската легация Арионъ и аташетъ при сѣщата легация Юрашко бидоха оскѣрбени въ грама отъ ирпюршчѣка Солязовски, който ги нарече милиони и съ помощта на двама войници ги отведе при коменданта. По заповѣдъ на Керенски тѣ бидоха ослободени. Правителството изказа на двамата дипломати искрени сѣ жаления.

Изключителни мѣрки въ Русия, Петроградъ. За да спре всѣка прѣстѣпна дѣйност на лица, които използватъ спечелената отъ революцията свобода изключително за да работятъ за рухване на постигнатото отъ революцията дѣло и застрашаватъ сѣществуването на руската държава, врѣменното правителство рѣши да даде на министритѣ на войната и вътрѣшнитѣ работи правото: 1. да арестуватъ лица, чийто дѣйностъ съставлява опасностъ за защитата на държавата, вътрѣшната ѣ сигурностъ и постигнатата отъ революцията свобода и 2. да поканватъ тѣзи лица да напустватъ въ опредѣленъ срокъ руската държава и да ги арестуватъ, въ случай че послѣднитѣ не желаятъ да напустнатъ Русия или се завърнатъ по свое усмотрение.

Руската държавна конференция въ Москва. Петроградъ. Врѣменното правителство изпрати 1500 покани за държавната конференция, която ще се състои въ Москва. Публиката не ще бѣде допусната да присѣствува на конференцията. Специални мѣста ще бѣдатъ запазени за дипломатическото тѣло. Заседанията ще ставатъ въ голѣмия държавен театръ. Всички тѣ заседания на конференцията ще се прѣдседателствуватъ отъ г. Керенски, който ще открие конференцията на 25 августъ съ прочитаното на една декларация. Тази декларация ще се послѣдѣра отъ изложениия по-главнитѣ въпроси, относими се до политическото положение и економическия животъ.

Тежкото положение въ Молдова. Берлнъ. На „Цюрхеръ цайтунгъ“ съобщаватъ отъ Яшъ съ дата 12 августъ: Положението въ столицата и въ страната е извъредно тежко. Приготовленията за изпразването на кралската резиденция сѣ привършени до послѣднитѣ подробности. Извѣстията отъ фронта се очакватъ съ прѣзасте безпокойство. Впечатленията, които обратитѣ на бойното поле правятъ на населението, сѣ тягостни, тѣй като едва прѣди двѣ седмици всѣбидневно се сѣобщава за голѣми побѣди и за стремително напѣдѣване на ромѣнската армия. Тукъ владѣе убѣдението, че боеветѣ, които сега се водятъ въ карпатскитѣ долини сѣ, най-голѣмитѣ, които сѣ ставали до сега на ромѣнския фронтъ. Селищата, разположени въ военната зона, сѣ силно пострадали вслѣдствие силнитѣ боеве и минаването имъ отъ едни рѣцѣ въ другѣ.

Безроднитѣ въ Испания. Виена. Полученитѣ тукъ извѣстия досежно събитията въ Испания, правителството на която успѣ да попрѣчи да избухнатъ голѣми безредици, потвърждаватъ, че армията била убѣдена заво движението, подготвяно отъ много мѣсеци насамъ и еврѣчно осѣдено отъ болшинството на испанския народъ, било организирано и финансово поддрѣпѣно отъ сѣгашенитѣ; че то противорѣчало на националнитѣ интереси на страната и че тѣзи кроежи имали за тѣлъ да прѣдизвикатъ моралния и материаленъ упадѣкъ на страната. Противопоставяйки се на тѣзи кроежи, армията се обвила безрезервно на страната на правителството и нейното поведение било оправдано отъ резултатитѣ, получени при прѣтърсването на частни жилища прѣзъ врѣме на безредицитѣ. Тѣзи анкети доказали, че Сѣгашенитѣ правителства били въ тѣсно общение съ водителитѣ на движението, които били поддрѣпѣни съ голѣми парични суми отъ странство, главно отъ ири стерлинги и долари, които били намѣрени у тѣхъ.

Солунъ унищоженъ отъ пожаръ. Лондонъ. На агенцията Райтеръ съобщаватъ отъ Атина: Министрѣтъ на съобщенията потвърждава, че двѣ трети отъ града Солунъ били унищожени отъ пожаръ. 100-хиляди души, отъ които 42,000 израилтяни, сѣ безъ подслонъ. До сега не била открита никаква слѣда отъ прѣстѣпленіе.

По поводъ отказа на английското правителство да пусне социалиститѣ въ Стокхолмъ. Стокхолмъ. Въ единъ разговоръ съ прѣдставителя на „Кореспондентъ-бюро“, досежно отказа на Сѣгашенитѣ да даде паспорти на участвуящитѣ въ стокхолмската конференция, Хюйсманъ, главенъ секретаръ на комитета, организиращъ конференцията, заяви: „Този отказъ ще прѣдизвика борба съ английскитѣ работници, които ще наддѣлѣятъ надъ правителството. Никакво правителство не би могло да попрѣчи на конференцията. Борбата ще продължи, до като се получатъ паспорти. Комитетѣтъ не счита изгубена каузата. Конференцията на партията на труда, която ще се състои на 21 августъ, е отъ голѣмо значение. Въ нея ще се рѣши дали другитѣ прѣдставители на работницитѣ въ английския кабинетъ ще е могатъ да останатъ министри“.

Германскитѣ трофеи. „Берлинеръ Цайтунгъ“ амъ Митагъ съобщава: До 26 юлий, слѣдъ три години война, трофеитѣ на Германия се изчисляватъ, както слѣдва: 12,156 орѣдия, 4,931,056 гранати, 10,640 муницѣйонни и други кола, 3,216 прѣдни кола, 1,555,805 пушки, 155,829 пистолети и револвери, 8,352 картечници, 2,289 самолети, 186 наблюдателни балони и 3 дирижабли. Този е броятъ на трофеитѣ, докарани въ Германия. Има много трофеи, които сѣ използвувани на бойното поле противъ неприятелѣ.

Ромѣния бѣдѣтъ врагъ на Русия. Русиятъ „Новое Врѣме“ бѣлѣжи, че заземаването на Молдова отъ Централнитѣ сили ще означава изгубването на единъ съюзникъ — Ромѣния, която щѣла да стане неприятелъ на Русия.

Новиятъ Маджарски министъръ прѣдседатѣль. Будапѣща. Споредъ свѣдѣния на вѣстницитѣ, Векерле ще бѣде назначенъ министъръ прѣдседателъ на мѣстото на графъ Естерхази.

Около заемането на Рупелъ. На агенцията „Хавасъ“ съобщаватъ отъ Атина: Правителството прѣдстави въ камарата една бѣла книга, съдържаща 65 документа, относими се до капитулацията на Рупелското укрѣпление и имащи за цѣль да се докаже, че г. Скулдиси, прѣди прѣдаването на укрѣплението, се споразумѣлъ съ германцитѣ и българитѣ.

Хроника

Папската нота и България. На 21 того Негово Величество царѣтъ на България прѣдставитѣла отъ 1 августъ нота на Негово Светейшество папата чрѣзъ посрѣдството на царската легация въ Берлинъ, понеже папата пѣма свой прѣдставителъ въ София.

Панахиди за Караджата. Въ недѣля на 19 т. м. въ много села и пѣкои градове въ сѣверна Добруджа сѣ били отслужени панахиди по случай 49-годишнина отъ смъртѣта на Караджата. Навсѣкѣдъ населението се е стекло масово на панахидата и е отдало заслужената почитъ на незабравимия ситъ на Добруджа. Въ Кюстенджа свещ. Икономовъ и гражданитѣ М. Ничевъ сѣ държали хубави рѣчи за живота, дѣйността и заслугитѣ на войводата. Въ голѣмото българско село Касанкѣой на панахидата, устроена въ черковния дворъ, сѣ присѣдствували и почти всички жители отъ сѣбѣдното българско село Сарѣюртъ. Свещеникѣтъ Христо Ивановъ казалъ дълбоко прочувствена рѣчь, която трогнала до сълзи събраното мнозинство.

Самозванъ прѣдставителъ. Д-ръ Кр. Раковски сѣ е присвоилъ правото да прѣдставлява Общия синдикатъ съюзъ въ България на социалистическата конференция въ Стокхолмъ. Въпроснитѣ съюзъ, чрѣзъ своитѣ органи, съобщава, че той ще бѣде прѣдставляванъ не отъ Раковски, който не живѣе въ България, а отъ гражданина Янко Сакъзовъ. Раковски е чуждъ, казва се въ съобщението, на схващанията на синдикалния съюзъ въ България.

Новообразуванъ комитетъ въ Варна. По инициатива на Н. В. царѣтата и подъ нейно покровителство въ гр. Варна е основанъ комитетъ, подъ прѣдседателството на Н. Прѣсвещенство Варненския митрополитъ, за подпомагане завърналитѣ се по огнищата си бѣдни болни варненски войници. Комитетѣтъ устройва на 22 т. м. по случай рождения денъ на Н. В. Царѣтата, празненство въ Приморската градина, приходѣтъ отъ което ще бѣде отреденъ за прѣдначертаната цѣль. Инициативата на Н. В. Царѣтата и варненци заслужава пълна поддрѣпа и подражание.

Царѣтъ и добруджанци. Въ отговоръ на поздравления и благопожеланията, отправени по случай тридесетгодишния юбилей на Н. В. Царя, до прѣдседателя на тричленната комисиия въ Бабадагъ, жепското дружество „Надежда“, в. „Добруджа“ и управлението на фондъ „Добруджа“ сѣ получили слѣднитѣ телеграми:

Мария Тодорова, подпрѣдседателка

Д-во „Надежда“.

Негово Величество Царя благодари сърдечно Вамъ и на настоятелитѣ на дружество „Надежда“ за поднесенитѣ му привѣти по случай 30-годишния му юбилей.

Началникъ Кабинета Добровичъ.

Прѣдседателя градската тричлена комисиия. — Бабадагъ.

Трогнатъ отъ прѣдапитѣ Ви поздравя и благопожелания по случай 30-годишния ми юбилей благодаря сърдечно Вамъ и на сѣгражданитѣ Ви.

Царѣтъ.

Вѣстникъ „Добруджа“ Бабадагъ. Н. В. Царя Ви благодаря сърдечно за поднесенитѣ привѣти и благопожелания по случай 30-годишния му юбилей

Началникъ на кабинета

Добровичъ.

Драгомиръ Пачовъ, управителъ на фондъ „Добруджа“ — Бабадагъ. Вамъ и на управлението на фондъ „Добруджа“ Н. В. Царѣтъ благодари сърдечно за поднесенитѣ привѣти по случай 30-годишния му юбилей.

Началникъ на кабинета

Добровичъ.

За падналитѣ при Тутраканъ. По инициативата на тутраканския комендантъ г. полковникъ Тотевъ и пѣкои отъ по виднитѣ граждани се тури основа на единъ комитетъ, цѣлѣта на който е да събере извѣстна сума, която да послужи за въздигане паметникъ на славно загиналитѣ герои. Резултатѣтъ отъ учрѣденото събрание далъ 3600 лева, които сума се счита вече като основенъ капиталъ.

Пожертвования за училище. Родолѣбнитѣ селяни отъ с. Касанкѣой, пазейки ревниво старитѣ български традиции, когато общинитѣ сами сѣ издѣржали своитѣ училища и сѣ се грижели за просѣтата на своето население, сега сѣ събрали волни пожертвувания по между си за училищенъ фондъ въ своето село. Между другитѣ дали сѣ и долѣзброенитѣ лица слѣднитѣ суми:

Ст. Д. Мариновъ 100 л., Михалъ Каровъ 20 л., Ив. Кръстевъ 20 л., Радунъ Митевъ 20 л., Върбанъ Трашевъ 20 л., Ранчо Георгиевъ 40 л., Ив. Щеревъ 20 л., Вълчо П. Вълчевъ 20 л., Велику Колевъ 20 л., Щеръ Радуневъ 20 л., Мано Георгиевъ 10 л., Желю Петровъ 5 л., Велику Хилевъ 5 л., Стойчо Хилевъ 3 л., Петъръ Щеревъ 1 л., Недѣля Драгановъ 3 л., Петю М. Кулевъ 10 лева. Всичко 337 лв.

За кредиторитѣ въ Добруджа. Софийската търговско-индустриална камара приема заявления отъ български граждани отъ Добруджа за нанесенитѣ тѣмъ врѣди отъ ромѣнитѣ само прѣзъ настоящата война, но не и за врѣди нанесени прѣзъ балканската война 1913 год. Документитѣ, които прѣбѣва да се прѣдставятъ сѣ слѣднитѣ: 1. двѣ заявления, адресирани до Камарата (едното на български, другото на нѣмски езикъ), въ които ясно и точно да е изложенъ обекта на вземането; 2. завѣренъ прѣписъ отъ документа (полѣна, контрактъ, и др.) 3. два завѣрени прѣвода (единъ на български, и другъ на нѣмски езикъ) отъ сѣщия документъ. Всички заявления и документи се обгербватъ съ 050 лв. Да се има прѣдъ видъ, че заявленията за врѣди, причинени прѣзъ войната 1913 год. пѣма да се приематъ.

Народо-спомогателенъ фондъ „Добруджа“

с. Горно-Чамурлий (Бабаданско)

Мита Пѣва 90 лв; Ангелъ Ж. Райковъ 50 лева; Маринъ Деришовъ, Велю Н. Марашлиевъ, Симеонъ Петровъ, Маринъ Великовъ Янковъ, Балчо Димовъ, по 50 лв; Стойчо Мариновъ 33 лв; Вълчо Петровъ, Мария Маринъ Кутева, Добра Дякова, Никола Купановъ, Кирчо Николовъ по 30 лв; Цона Хилева 22 лв; Кирчо Дручевъ, Мария Димитрова, Юрданъ Хилевъ, Иванъ Мариновъ, Вълчо Николовъ, Христо Х. Радиновъ, Маринъ Василевъ, Костадинъ Боевъ, Кудинъ Палтевъ, Маринъ Мариновъ, Христо Георгиевъ, Никола Н. Николовъ, Мария Хилева, Атанасъ Николовъ, Вълчо Желѣзовъ, Димо Костовъ, Никола Хаджи Димитровъ, Георги Алѣмовъ, Мария В. Марашлиева, Панчо М. Мариновъ, Петъръ Кръстевъ, Марина Корчева, Руса Георгева, Христа Василева, Маринъ Милевъ, Янко Христовъ, Никола Люковъ, Кръсто Ивановъ, Велико Янковъ, Елена Георгева, Никола В. Казаковъ, Димитъръ Колчевъ, Химчо Христовъ, Велико Петровъ по 20 лв; Стойчо Колчевъ, Карчо Кръстевъ, Георги Желѣзовъ, Демитра Мирчева, Кипю Мариновъ, Илия Кара Костовъ, Никола Кръстевъ, Симеонъ Химчевъ, Стояна Вълчева, Петъръ Георгиевъ по 15 лв; Велико Василевъ 11 лв; Юрдана Великова, Димитра Юрданова, Ивана Иванова, Атанасъ Мариновъ, Елена Иванова, Георги Чолаковъ, Иванъ Казаковъ, Велика Великова, Велика Христова, Велико Стойчевъ, Вичка Димитрова, Злата Костадинова, Христо Великовъ, Атанасъ Вълчевъ, Калина Великова: Иванъ Ангеловъ, Тодоръ Василевъ, Мария Хаджи Димитрова, Иванъ Александровъ, Георги Хилевъ, Илия Анастасовъ, Георги Г. Марашлиевъ, Панчо П. Стефановъ, Василъ Куртевъ, Стойчо Великовъ, Георги Николовъ, Христа Стойчева, Георги Марашлиевъ, Пена Петрова, Георги Петровъ, Жека Панчева по 10 лв; Димитъръ Костовъ, 9 лв; Костадинъ Георгиевъ, Димо Стойчевъ по 8 лв; Димитъръ Василевъ 7.50 лв; Василъ Пѣвъ 7 лв; Симеонъ Диковъ, Георги Кирчевъ, Мария Димова. Панка Маринова по 6 лева; Юрдана Николова, Калина Великова, Юрданъ Димитровъ, Велика Дякова, Димитъръ Филевъ, Георги Колчевъ, Дико Хилевъ, Ангелъ Пачевъ, Ина Симеонова, Дико Петровъ, Панчо Георгиевъ, Калина Георги Милева, Димитъръ Кара Николовъ, Карпо Максимовъ, Марина Паупова, Кирчо Малчевъ, Мита Кръстевъ, Димитра Люкова, Христо Г. Василчевъ, Вела Костадинова, Христо Ликовъ, Велю Балчевъ, Калина Костадинова, Симеонъ Георгиевъ, Исна Петровъ, Радинъ Костовъ, Гана Василева, Василъ Ангеловъ, Звановъ, Никола Христовъ по 5 лв; Дончо Великовъ, Еостантинъ Мариновъ, Панчо Мариновъ, Елена Кирчева, Юрданъ Костадиновъ по 4 лв; Рада Панчева 3 лв. Пена Сталчева, Жека Николова по 2 лв; Калина Иванова 1.50 лева; Велико Христовъ 20 лева.

Всичко лв. . . 1.963.—

Отъ брой 21 лв. . . 56.016.10

Всичко лв. . . 57.979.10

Подпискитѣ слѣдватъ.

Добруджанци, разпространявайте вѣстникъ „Добруджа“

(Списък № 26).

М а р т и р о л о г ъ

на българите и турците—добруджански граждани, които ромъните сж отвлѣкли като заложници и държатъ за-
творени въ салхани, затвори и открити плѣннически лагери при специаленъ мѣчителски режимъ.

Продължение отъ брой 25.

с. Анорманъ (Добришко).

- 1 Ахмедъ Османовъ 40 г.
- 2 Аптула Исмаиловъ 16 г.
- 3 Димитъръ Ивановъ 45 г.
- 4 Юмеръ Ибраимовъ 28 г.
- 5 Вейтула Аптуловъ 28 г.

с. Баладжа (Добришко).

- 1 Азисъ Мусовъ 25 г.
- 2 Никола Желѣзовъ 18 г.

с. Куруджакъ (Добришко).

- 1 Смаилъ Мехмедовъ 52 г.

с. Топчиларъ (Добришко).

- 1 Карани Хасановъ 26 г.
- 2 Векиръ Ибраимовъ 55 г.
- 3 Сали Мехмедовъ 20 г.
- 4 Кара Мустафа 35 г.
- 5 Салимъ Мехмедовъ 30 г.
- 6 Мустафа Хасановъ 40 г.
- 7 Желѣзко Стамовъ 16 г.

с. Янакларъ (Добришко).

- 1 Емурла Татаръ 45 г.

с. Ястѣчилеръ (Добришко).

- 1 Рашидъ Хасановъ 21 г.

с. Владимирово (Добришко).

- 1 Господинъ Хр. Д. Господиновъ
- 2 Мехмедъ Алиевъ
- 3 Василъ Няголовъ
- 4 Гочо Геневъ
- 5 Иванъ Петровъ
- 6 Дончо Боневъ
- 7 Димитъръ Димитровъ
- 8 Димо Василевъ
- 9 Господинъ Димитровъ
- 10 Кю Денчевъ
- 11 Михалъ Ивановъ
- 12 Георги Костадиновъ
- 13 Георги Христовъ
- 14 Димитъръ Ганчовъ

- 15 Проданъ Влайковъ
- 16 Иванъ Уз. Панайотовъ
- 17 Марко
- 18 Янко Господиновъ
- 19 Иванъ Желѣзовъ
- 20 Желѣзко Атанасовъ
- 21 Георги Янковъ
- 22 Юрданъ Стояновъ
- 23 Юрданъ Господиновъ
- 24 Захари Лазаровъ
- 25 Ганчо Христовъ
- 26 Иванъ Димовъ
- 27 Минко Недѣлковъ
- 28 Димо Василевъ

с. Сарѣ-махмудъ (Добришко).

- 1 Атанасъ Карамфиловъ
- 2 Атанасъ Петровъ
- 3 Митю Атанасовъ
- 4 Никола Великовъ
- 5 Илия Генчевъ
- 6 Петко Стояновъ
- 7 Стефанъ Тодоровъ
- 8 Тиню Димитровъ
- 9 Димитъръ Тиневъ
- 10 Василъ Петровъ
- 11 Османъ Ахпазовъ
- 12 Билялъ Исмаиловъ
- 13 Хасанъ Ибадуловъ
- 14 Шакиръ Гюлюшановъ
- 15 Мурадъ Булатовъ
- 16 Селимъ Аптуловъ
- 17 Али К. Исмаиловъ
- 18 Карани Алиевъ
- 19 Мустафа Салиевъ
- 20 Салимъ Реджебовъ
- 21 Исинъ Алиевъ
- 22 Реджебъ Ахмедовъ
- 23 Исинъ Помакъ
- 24 Азисъ Асановъ
- 25 Али Каловъ

с. Сердиментъ (Добришко).

- 1 Христо Филиповъ
- 2 Илчу Ивановъ
- 3 Вълко Ст. Чолаковъ

- 4 Юрданъ Димитровъ
- 5 Колю Михалевъ
- 6 Никола Димовъ
- 7 Андоновъ Стояновъ
- 8 Иванъ Ивановъ
- 9 Георги Димитровъ
- 10 Петко Тодоровъ
- 11 Георги Тодоровъ
- 12 Костадинъ Маргаритовъ
- 13 Димитъръ Маргаритовъ
- 14 Колю К. Ивановъ
- 15 Стояновъ Колевъ
- 16 Младенъ Янковъ
- 17 Пеню Гочевъ
- 18 Иосифъ Николовъ
- 19 Стояновъ Вълковъ
- 20 Киро Ив. Вълчевъ
- 21 Ангелъ Червенковъ
- 22 Андоновъ Янковъ

с. Карабашлий (Добришко).

- 1 Павли Кировъ 32 г.
- 2 Димитъръ Георгиевъ 33 г.
- 3 Яни Андреевъ 65 г.
- 4 Иванъ Георгиевъ 58 г.
- 5 Атанасъ Павловъ 38 г.
- 6 Тодоръ Р. Предевъ 18 г.
- 7 Димитъръ П. Демировъ 25 г.
- 8 Желѣзко Димитровъ 28 г.
- 9 Стойко Георгиевъ 32 г.
- 10 Пеню Илиевъ 35 г.
- 11 Михаилъ Стояновъ 56 г.
- 12 Георги К. Георгиевъ 18 г.

с. Семизъ-алѣ (Добришко).

- 1 Руси Кировъ 34 г.
- 2 Св. В. Ивановъ 50 г.
- 3 Велико Жековъ 39 г.
- 4 Жеко Великовъ 13 г.
- 5 Янко Милановъ 38 г.
- 6 Митю Господиновъ 25 г.
- 7 Ст. Милановъ 46 г.
- 8 Костадинъ Ташевъ 12 г.
- 9 Вълко Каталевъ 46 г.
- 10 Колю К. Терзевъ 46 г.
- 11 Георги Тодоровъ 36 г.

- 12 Катиль Георгиевъ 11 г.
- 13 Мирчо Пѣевъ 20 г.
- 14 Митю Василевъ 28 г.

с. Опанча (Добришко).

- 1 Пено Байовъ 70 г.
- 2 Желѣзко Вълчевъ 65 г.
- 3 Господинъ Апостоловъ 68 г.
- 4 Демиръ Ивановъ 20 г.
- 5 Михалъ Илиевъ 50 г.
- 6 Жеко Ивановъ 18 г.
- 7 Иванъ Томовъ 50 г.
- 8 Димитъръ Томовъ 35 г.
- 9 Желѣзко Атанасовъ 55 г.
- 10 Стояновъ Добревъ 45 г.
- 11 Марко Пеневъ 58 г.
- 12 Липчо Ивановъ 46 г.
- 13 Иванъ Ивановъ 38 г.
- 14 Георги П. Златоровъ 48 г.
- 15 Маринъ Пеневъ 26 г.
- 16 Жеко Кировъ 60 г.

с. Богданово (Добришко).

- 1 Стояновъ Желевъ 18 г.
- 2 Митю Георгиевъ 43 г.
- 3 Атанасъ Георгиевъ 35 г.
- 4 Иванъ Георгиевъ 48 г.
- 5 Георги Ивановъ 20 г.
- 6 Кю Стояновъ 48 г.
- 7 Стефанъ Коевъ 19 г.
- 8 Димитъръ Стояновъ 28 г.
- 9 Василъ Станевъ 25 г.
- 10 Ангелъ Ганевъ 38 г.
- 11 Георги Стефановъ 18 г.
- 12 Драгни Добревъ 33 г.
- 13 Петко Схбевъ 25 г.
- 14 Димо Митевъ 55 г.
- 15 Ненко Пеневъ 25 г.
- 16 Ангелъ Костадиновъ 27 г.
- 17 Панайотъ Костадиновъ 25 г.
- 18 Драгни Ганевъ 24 г.
- 19 Ангелъ Пеневъ 27 г.
- 20 Койчо Демировъ 16 г.
- 21 Пенчо Ангеловъ 21 г.
- 22 Колю Коевъ 18 г.

(Слѣдва).

Забѣлѣжка. Умоляватъ се всички общини и частни лица, които забѣлѣжатъ грѣшки и опущения въ списъците да ги съобщаватъ въ редакцията.

О Б Я В Л Е Н И Я

ДОБРУДЖАНЦИ

Най-големъ изборъ отъ училищни принадлежности и ПОМАГАЛА, учебници отъ автори и издателства за ВСИЧКИ ОСНОВНИ И ПРОГИМНАЗИАЛНИ училища. Тетрадки, разни линировки и качества хартии, блокчета за свободно рисуване.

Всички видове настели, водни и блажни бои. Ръководства и ужитвания за прѣподавателитъ по всички прѣдмети и автори.

Складове на всички литературни четива за училищни библиотеки и учащата се младежъ отъ издателствата Всемирна, Образователна, Биографическа, Художествена, Класическа, Мозайка, Самообразование, Мишайковъ, Лесичковъ, Дановъ Ефр. П. Христовъ, Футелковъ и Миладиновъ. Рѣчници и правописи на чуждѣтѣ думи въ български езикъ. Нѣмски, френски граматика, христоматии и разговорници.

Настила, тетрадки, пера, линии, четвъртити и плоски, тризъбни, транспортири, пергели, музикални индигови, пошивателни, бѣли чисти и чертани хартии, подлиственци, тефтерчета, бѣлѣжници, панкове най-големъ изборъ.

Урежда всички училищни части и обществени библиотеки.

НА НАЙ-ИЗНОСНИ ЦѢНИ.

Книжарница **ВИНАРОВЪ-ДОБРИЧЪ**.

1-5

Книжарница ДОБРУДЖА

ВЪ ГР. КЮСТЕНДЖА

Съобщаваме, че отворихме въ града ни книжарница, въ която се намиратъ:

Най-различни канцеларски и училищни потребности и принадлежности: тефтери, настила, моливи, перодръжки, пера, гуми, хартия всѣкакъвъ сортъ и др.

Български книги за прочитъ отъ различни библиотеки: „Всемирна“, „Художествена“, „Универсална“, „Всемирна Литература“, и разни други издания.

Илюстровани картички отъ различни галерии. Репродукции на картини въ голѣмъ форматъ отъ велики майстори.

Продаваме също и портретитъ на Н. В. Царя, Н. В. Царицата и Н. Ц. В. Прѣстолонаслѣдника (художествено изработени), също и тия на всички бълг. дѣйци: Ботевъ, Левски, Славейковъ, Априловъ и др. Тия портрети сж въ голѣмъ форматъ.

Продава в. „Добруджа“ и записва абонати.

Съ почитъ

Торбаровъ и Заговъ.

3-5

Важно за гр. Добричъ!

ВЪ ВѢСТНИКАРСКАТА АГЕНЦИЯ

„КУРИЕРЪ“

на

Ненко Н. Банѣрджиевъ

ГР. ДОБРИЧЪ

ул. „Мария Лунза“ № 9.

Приема реклами, обявления, годишни и свадбени извѣстия, скръбни вѣсти, поахида, благодарности и други по подобни

за в. „Добруджа“

и всички други софийски вѣстници и списания отъ най-износни цѣни.

Въ агенцията се продаватъ всички български вѣстници и списания, има на разположение всички издѣла до сега броеве отъ в. „ДОБРУДЖА“.

Записва абонати на в. „Добруджа“.

НАСТОЯТЕЛЪ ЗА ГР. ДОБРИЧЪ

НЕНКО Н. БАНѢРДЖИЕВЪ

мамонъ отъ Командитното вѣстникарско друж. „Курьеръ“.

3-10